

Затверджую
Директор Лубенської ЗШ
I-III ступенів № 7 ім. В. Роїк
_____ **І.М. Гринь**

Ухвалено
Протокол засідання педагогічної ради
Лубенської ЗШ
I-III ступенів № 7 ім. В. Роїк
№ 5 від 20.03.2020 р.

Антибулінгова політика

Процедура/послідовність кроків і реагування на зафіксовані прояви насильницької поведінки щодо учнів/дорослого у школі різними сторонами

Учень або учениця об'єкт булінгу:

- 1.Голосно і твердо, дивлячись в обличчя кривднику, каже: «СТОП. Припини (називає неприйнятну дію)». Якщо дія повторюється, тоді крок 2.
- 2.Якщо поблизу є дорослий, звернутися до нього з проханням допомогти зупинити ситуацію. Якщо ні – спробувати «без загострення» покинути місце.
- 3.Невідкладно повідомити класного керівника свого класу про випадок, який стався.
- 4.Може повідомити про випадок булінгу (цькування), стороною якого він/вона стали, керівника закладу освіти або інших суб'єктів реагування на випадки булінгу (цькування) в закладах освіти.

Повідомлення про випадок булінгу (цькування) або підозру щодо його вчинення приймає керівник закладу. Повідомлення можуть бути в усній та (або) письмовій формі, в тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації.

- 5.Зустрітись зі шкільним психологом стосовно випадку.

Учень або учениця, поведінка якого/якої була зафіксована і класифікована як булінгова:

- 1.Миттєво припинити поведінку, яку класифікують насильницькою, в будь-якому прояві до будь-якої дитини та/чи дорослого у школі.
2. Слідувати плану роботи, розробленому шкільним психологом та іншими спеціалістами або рішенню комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) згідно з протоколом засідання.
3. Проявляти самоконтроль.

**Дитина, яка стала свідком булінгу або
акту насильницької поведінки:**

1. Миттєво звернутися до будь-якого дорослого, який перебуває поблизу, з проханням допомогти зупинити ситуацію.
2. Можна повідомити про випадок булінгу (цькування), стороною якого вони стали або підозрюють про його вчинення стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу або про який отримали достовірну інформацію, керівника закладу освіти або інших суб'єктів реагування на випадки булінгу (цькування) в закладах освіти.

Повідомлення можуть бути в усній та (або) письмовій формі, в тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації.

3. Брати участь у виконанні рішення комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) згідно з протоколом засідання.

**Працівник школи (вчитель, класний керівник та ін.),
який став свідком булінгу або акту насильницької поведінки:**

1. Миттєво зупинити неприйнятні дії.
2. Дізнатися імена та прізвища учасників події. Невідкладно повідомити класного керівника класу про зафіксований акт насилля, надати детальну інформацію про обставини ситуації.
3. За потреби надати домедичну допомогу та викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання екстреної медичної допомоги;
4. Звернутись (за потреби) до територіальних органів (підрозділів) Національної поліції України;
5. Повідомити керівника закладу освіти та принаймні одного з батьків або інших законних представників малолітньої чи неповнолітньої особи, яка стала стороною булінгу (цькування).

Повідомлення можуть бути в усній та (або) письмовій формі, в тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації.

6. Брати участь у виконанні рішення комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) згідно з протоколом засідання.

**Класний керівник, який дізнався про випадок булінгу
з дитиною свого класу:**

1. Заспокоїти, розрадити, нормалізувати поведінку всіх учасників акту насильницької поведінки.
2. За потреби надати домедичну допомогу та викликати бригаду екстреної (швидкої) медичної допомоги для надання екстреної медичної допомоги;
3. Визначити, чи цей випадок підпадає під визначення «булінг». Якщо цей акт насильницької поведінки не класифікується як булінг, провести розмову з учасниками події щодо її причин та запобігання такого в майбутньому. Якщо є проявом булінгу – тоді крок 4-6.
4. Вжити невідкладних заходів для припинення небезпечного впливу.

5. Звернутись (за потреби) до територіальних органів (підрозділів) Національної поліції України;
6. Повідомити керівника закладу освіти та принаймні одного з батьків або інших законних представників малолітньої чи неповнолітньої особи, яка стала стороною булінгу (цькування).
7. Брати участь у виконанні рішення комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) згідно з протоколом засідання.

Батьки дитини, яка поскаржилася на булінгову поведінку щодо неї:

1. Повідомити керівника закладу або інших суб'єктів реагування на випадки булінгу (цькування) про скарги дитини і підозри на булінг, переконатися, що у школі зафіксований і мав місце випадок булінгу, про який розказує дитина.
2. Поговорити з дитиною про неможливість проявів в школі та необхідність співпрацювати зі шкільним психологом та класним керівником до нормалізації психоемоційного стану дитини і психологічного клімату в класі.
3. Зустрітись з психологом школи щодо усунення наслідків булінгу.
4. Брати участь у виконанні рішення комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) згідно з протоколом засідання.
5. Постійно надавати й отримувати від класного керівника зворотний зв'язок щодо емоційного стану дитини.

Батьки дитини, у якої зафіксували булінгову поведінку:

1. Прийти на зустріч із класним керівником, психологом та отримати детальну інформацію стосовно проявів дитини та обставин ситуації, що склалася.
2. Поговорити з дитиною про неприпустимість булінгу у школі та необхідність співпрацювати зі шкільним психологом та класним керівником до нормалізації психоемоційного стану дитини і психологічного клімату в класі.
3. Брати участь у виконанні рішення комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) згідно з протоколом засідання.
4. Співпрацювати з психологом школи щодо усунення наслідків булінгу.
5. Постійно надавати й отримувати від класного керівника зворотний зв'язок щодо емоційного стану дитини.

Кроки шкільного психолога щодо роботи з усіма залученими учасниками булінгу:

1. У той же день зафіксувати випадок булінгу в Журналі щоденного обліку роботи практичного психолога зі слів класного керівника, дитини – об'єкту/суб'єкту булінгу, батьків, інших сторін учасників випадку булінгу.

2. У співпраці з класним керівником розробити план індивідуальної роботи з класом для нормалізації психологічного клімату, а також провести індивідуальну роботу з учасниками акту насильницької поведінки.
3. Провести зустрічі з батьками усіх сторін конфлікту щодо усунення наслідків та профілактичних заходів.
4. У разі потреби, рекомендувати батькам звернутися до позашкільного психолога чи психотерапевта.
5. Ввести спостереження за всіма учасниками булінгу, акумулювати та аналізувати інформацію від класного керівника, вчителів, батьків тощо до повного відновлення сприятливого психологічного клімату у класі та емоційного стану дітей.

Кроки класного керівника/шкільного психолога щодо роботи зі свідками/пасивними учасниками булінгу:

1. Провести розмову-нагадування з класом щодо неприпустимості проявів булінгу і насильницької поведінки в школі.
2. Провести позапланові класні активності, під час яких діти проявляють себе з менш звичних сторін, мають змогу зблизитися та налагодити відносини.
3. Брати участь у виконанні рішення комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) згідно з протоколом засідання.

Працівник школи, який зазнав булінгу від учня/групи учнів:

1. Повідомити про випадок булінгу (цькування), стороною якого вони стали або підозрюють про його вчинення стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу або про який отримали достовірну інформацію, керівника закладу освіти або інших суб'єктів реагування на випадки булінгу (цькування) в закладах освіти.

Повідомлення можуть бути в усній та (або) письмовій формі, в тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації.

2. Брати участь у виконанні рішення комісії з розгляду випадків булінгу (цькування) згідно з протоколом засідання.